

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovanému: **Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy**, se sídlem Korunní 98, Praha 10, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 3. 2012, čj. MPPH 42120/2012, a ze dne 3. 8. 2012, čj. MPPH 120581/2012, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2012, čj. 1 A 58/2012 – 77,

t a k t o:

- I. Žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- III. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení shora uvedených rozhodnutí žalovaného. Současně navrhl, aby byl osvobozen od soudního poplatku za podanou žalobu a aby mu byl pro toto řízení ustanoven zástupce.

[2] Městský soud usnesením ze dne 14. 12. 2012, čj. 1 A 58/2012 – 77, neosvobodil žalobce od placení soudního poplatku a neustanovil mu zástupce pro řízení o žalobě. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, jestliže soud dospěje k závěru, že návrh nemůže být zjevně úspěšný, zamítne žádost účastníka o osvobození od soudních poplatků. Žalobce svou žalobou napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto o

obnově řízení proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 6. 2. 2008, čj. 3 A 58/2007 - 117) však není v případech rozhodnutí vydaných v blokovém řízení obnova řízení možná. Jelikož žaloba směřuje ke zrušení výše uvedených rozhodnutí, kterými byla zastavena řízení ve věci žádosti žalobce o povolení obnovy v blokových řízeních, nemůže být zjevně úspěšná. Soud proto návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků zamítl. Ze stejného důvodu nebyly splněny podmínky pro ustanovení zástupce dle § 35 odst. 8 s. ř. s., neboť z žaloby vyplývá, že návrh žalobce nemůže být úspěšný.

II.

[3] Usnesení městského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností, v níž předně požádal o ustanovení zástupce.

[4] Městský soud by se podle stěžovatele neměl dovolávat rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 58/2007, jestliže jsou mu známy desítky dalších rozhodnutí daného soudu, např. 1 As 96/2009, čj. 3 As 28/2011 či 1 As 23/2012. Tvrzení městského soudu „*dospěl-li soud k závěru*“ je podle stěžovatele mylné a zavádějící. Stěžovatel podal žalobu na základě zjištění „*podvodů poldů, zfalšování podpisů, dopisování čísla cestovního pasu, falešných výpovědí a zkomolování a falšování skutečných událostí atd.*“ Podle stěžovatele se nejedná o obnovu řízení na základě blokové pokuty, nýbrž o obnovu řízení na základě podvodů policisty J.

[5] Stěžovatel v dalším podání uvedl, že žádný bloček vlastní rukou nepodepsal. Bloček byl později doplněn policisty. Proto poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 128/2012. Ačkoliv si je stěžovatel vědom dvouměsíční lhůty k podání „*protestu*“ proti přestupku, v daném případě se dozvěděl o nahlášení přestupku až po více než 2,5 letech.

[6] Stěžovatel v dalším podání uvedl, že před mnoha měsíci podal odvolání proti rozhodnutí žalovaného ve věci vedené pod sp. zn. MPPH 91257-12. „*Per dato*“ nedostal žádné vyrozumění ze strany Městské policie Praha nebo odvolací instance.

III.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud předesílá, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem. Osvobození od soudních poplatků i právo na bezplatné zastoupení se váže k posouzení poměrů konkrétního žadatele. Nesplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků přitom vylučuje i právo na bezplatné zastoupení (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Za situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků, by trvání jak na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost, tak i na podmínce povinného zastoupení, znamenalo jen další řetězení téhož problému. Trvání na těchto podmínkách, vzhledem ke specifické povaze napadeného usnesení, by vedlo k

popření cíle, který účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, zda účastník měl být od soudních poplatků osvobozen či nikoliv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007-77, všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Kasační stížnost lze tedy i při absenci těchto podmínek projednat.

[10] Stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. S ohledem na to, že v daném případě povinné zastoupení v řízení o projednávané kasační stížnosti není nezbytné, Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatele nevyhověl.

[11] Nejvyšší správní soud k samotné důvodnosti podané kasační stížnosti konstatuje, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského (městského) soudu. Kasační námitky se musí odvíjet od tvrzeného pochybení soudu (viz např. rozsudek ze dne 26. 6. 2008, čj. 8 Afs 4/2007 – 72, nebo ze dne 24. 7. 2008, čj. 8 Afs 104/2007 – 101). Je-li kasační stížností napadáno usnesení městského soudu, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta, je třeba, aby kasační námitky směřovaly právě tímto směrem. I když podání stěžovatele nejsou zcela srozumitelná, je z nich zjevné, že stěžovatel v kasační stížnosti brojl i proti samotným blokovým řízením a proti rozhodnutím, kterým byla zastavena řízení o jeho žádosti o obnovu blokového řízení. Takové kasační námitky, které nesouvisí se shora vymezeným předmětem tohoto řízení, nejsou pro posouzení projednávané kasační stížnosti relevantní. Podstatou této kasační stížnosti je totiž posouzení otázky, zda bylo na místě, aby městský soud nevyhověl stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků za podanou žalobu proti shora specifikovaným rozhodnutím žalovaného a o ustanovení zástupce.

[12] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, že účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

[13] Městský soud své rozhodnutí, jímž stěžovatele neosvobodil od soudních poplatků a neustanovil mu zástupce, opřel o závěr, že žaloba nemůže být zjevně úspěšná, neboť stěžovatel napadá správní rozhodnutí prvního stupně, kterým bylo rozhodováno o obnově řízení proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení, a dále že v případech rozhodnutí vydaných v blokovém řízení není obnova řízení možná.

[14] Žalovaný v obou napadených rozhodnutích stěžovatele poučil o možnosti podání opravného prostředku - odvolání k Ministerstvu dopravy, a to ve lhůtě 15 dnů. Brojí-li stěžovatel pouze proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jedná se o nepřípustnou žalobu podle § 68 písm. a) s. ř. s. Pokud stěžovatel odvolání proti rozhodnutím žalovaného podal (což ovšem nikterak nedoložil), měl brojit žalobou proti rozhodnutím o odvolání, nikoliv proti rozhodnutím žalovaného. Stěžovatel však tímto způsobem nepostupoval. Žalovaný rozhodoval v posuzované věci jako správní orgán

prvního stupně a nebyl tudíž pasivně legitimován (§ 69 s. ř. s. *a contrario*). Vzhledem k tomu, že stěžovatel brojil žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, proti kterému se mohl bránit odvoláním, neúspěšnost žaloby byla nepochybně jednoznačná a okamžitě zjiitelná.

[15] Na tomto místě lze odkázat na usnesení ze dne 22. 8. 2012, čj. 8 As 75/2012 - 25, v němž Nejvyšší správní soud vyložil, že kasační stížnost představuje zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., pokud směřuje proti odmítnutí žaloby z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. a) s. ř. s.] a zároveň skutečnost, že žaloba byla podána před vyčerpáním řádných opravných prostředků, byla bez dalšího zjevná již při jejím podání a nebyla závislá na předběžném posouzení povahy návrhu či jakémkoliv dokazování.

[16] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve věci nenastaly předpoklady pro osvobození stěžovatele od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce pro řízení o žalobě. Za takové situace nebylo nutné, aby městský soud zjišťoval a zkoumal majetkové poměry stěžovatele (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 5. 5. 2010, čj. 1 As 24/2010 - 193).

[17] Městský soud považoval žalobu za zjevně neúspěšnou rovněž z důvodu, že obnova blokového řízení je z povahy věci vyloučena. Tomuto závěru zdejší soud nepřisvědčil, nicméně z důvodů, které nastaly po rozhodnutí městského soudu. Rozšířený senát v usnesení ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 - 65, vyslovil, že obnova blokového řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je možná v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení. Nepřípustnost obnovy blokového řízení tedy není absolutní. Ačkoliv tím jeden z důvodů, pro které městský soud považoval žalobu za zjevně neúspěšný návrh, neobstojí, druhý důvod k vyslovení takového závěru postačí.

[18] Ze shora uvedeného vyplývá, že městský soud rozhodl o neosvobození stěžovatele od soudních poplatků a o neustanovení zástupce v souladu se zákonem. Nejvyšší správní soud tedy neshledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. ji zamítl.

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti zdejší soud rozhodoval podle § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, nepřísluší mu proto náhrada nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v tomto řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. dubna 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

